

а не въ края на Септемврий, както казва свидѣтеля г-нъ Тепавичаровъ. За показанията на този свидѣтель, азъ ходатайствувахъ прѣдъ васъ, г-да съдии, да обѣрнете сериозно внимание върху протокола отъ 5 Май 1891 год., по № 85. Това негово твърдѣние е невѣроятно; невѣроятно е и туй, че е дошълъ прѣзъ м. Януарий и е съобщилъ на бившият градоначалникъ Радославова, защото въмъ е извѣстно, че спорѣдъ закона за служащѣ сѫществува правилникъ, по който ни единъ служащъ не може да отсѫтствува отъ поста си, до кото не получи отпускъ или разрѣшеніе. Той не каза кой му е далъ отпускъ. Това обстоятелство не се установява и отъ слѣдующето, че ако той е съобщилъ на Радославова за разговора на Гр. Карагюлевъ, то той безъ съмѣніе щѣше да вземе думитѣ му въ внимание, ако не официално да съобщи на сѫдебните власти, то, спорѣдъ закона за полицията, щѣше да провѣри, този грозенъ слухъ, за убийството на г-на м-ръ прѣдѣдателя, съ едно полицейско дознаніе и, ако се намѣреще за вѣренъ този слухъ, щѣше да се прѣдаде това дѣло на надлѣжните власти. Освѣнъ това, ако е казано това нѣщо отъ Тепавичарова на Радославова, то при дѣлoto щѣше да има и показанията на Радославова, че Антонъ Петровъ и Ап. Ивановъ сѫ заявили за това прѣдъ него. Свидѣтеля Денко Илиевъ установява, че единъ денъ дошълъ единъ човѣкъ на фабrikата на Карагюлевъ, послѣ това била му дадена заповѣдъ да откара съ единъ отъ конетѣ на А. Карагюлева този човѣкъ до извѣстно място, т. е., до Сливница и да се вѣрне пакъ назадъ. Това обстоятелство отъ страна на моя довѣритель отъ една страна не се отрича, защото, той казва, че не може да си припомни, защото на неговия ханъ сѫ дохождали много хора и може да се е случило такова нѣщо. Може прѣзъ с. Петричъ да сѫ минавали разни хора. Отъ тукъ може да се дойде до заключение, че нѣкое подозрително лице е минало, но кое е туй лице, не се знае; въ дѣлoto не се намира никакво доказателство, кое е то. Може да сѫществува само една прѣзумция, прѣдъ видъ, че по-прѣди, прѣзъ м. Юний 1890 год., въ седеки дрѣхи е билъ Ив. Козаровъ, то и сега прѣзъ м. Октомврий може да е било сѫщото лице. Отъ свидѣтеля Ст. Николовъ, файтонджия, се установява, че единъ човѣкъ дошълъ, пазарилъ файтона му въ З часътъ, дошълъ до градската градина, слѣжалъ отъ файтона, влѣзълъ въ градината и слѣдъ малко излѣзълъ съ другъ единъ човѣкъ и се качило другото лице на файтона. Не може да се каже, че това е сѫ-